

tanken icke kan behålla sin förra plats. Och skulle vi ha jämfört vår tanke icke med så att säga oss själfva, utan med det, som står högt öfver oss och vårt nuvarande lif med dess möjligheter att fatta, så skulle vi i sanning fått en betydligt lägre värdesättning af densamma.

Häraf torde med tydlighet kunna framgå, att tanken har ett tillfälligt värde för den som tänker och är för honom af *en* endast relativ och tillfällig betydelse. Den fyller alltid sin bestämmelse, men något absolut värde kan aldrig tillskrivas det tänkta. Inför det absoluta blir allt vårt nuvarande tänkande undermåligt. Detta kan mer än väl erkännas, utan att man därmed ens i någon mån behöfver förringa det tänkta vikt och betydelse.

När vi en gång öfverblicka hela vårt jordiska tankelif och ser detta i oförvillad dager, då skola vi äfven fatta tänkandets verkliga betydelse och inse dess stora, men på samma gång relativa värde.

Jesu bön,

En omskrifning af P. E.

Fader vår, som bor i vårt hjärtas och samvetes himmel, Du, som är den odödliga godheten, dold i vår andes innersta djup;

Helgadt varde ditt namn, på det vi intet högre måtte älska än Dig och inför intet annat böja oss i ödmjukhet än inför Din röst i vårt samvete.

Tillkomme Ditt rike, på det att alla folk måtte erkänna Din kärleks välde såsom den ende härskaren och på det att dag för dag antalet af de människor måtte växa, som i Dig skåda sin ende Fader och som känna sig själfva såsom Söner af Dig i evighet.

Och ske Din vilje såsom i himmelen så ock på jorden, på det vi, barn af Din ande, som höra Din röst i vårt hjärtas himmel, måtte uppfylla Din viljas kraf i vårt lif på jorden.

Grif oss i dag vårt dagliga bröd, tillstäd, att också i dag inträffar sådant, som påminner oss om Dig, då vi i vår kroppsliga svaghet förglömma Dig.

Så att vi aldrig glömma att i vårt hjärta förlåta våra bröders svagheter och de sorger de åsamka oss, på det vi också i vår ande måtte känna den förlåtande kraften i Din barmhärtighet strömma öfver oss.

Och inled oss icke i frestelse att välja mellan två ting, som hvardera synas oss goda; utan fräls oss ifrån ondo, på det vi alltid måtte se Din vilja och vår egen väg klar och tydlig framför oss, och icke råka vilse genom att falla i de snaror dem lifvet i kroppen kastar för våra fötter och hvilkas namn äro vrede, otukt, tanklöshet, våld och bitterhet i tankar, ord och gärningar.

Ty riket är Ditt och makten, äfven på jorden, så att vi icke kunna undfly våra gärningars lön, utan måste skörda det vi sått, på det vi genom vårt eget lifs skickelser måtte vakna till insikt om, att det är Din vilja, som skall ske, och icke vår.

Men äfven härligheten är Din, i evighet, o Fader, ty när Du uppenbarar Dig för oss, då är allt frid och fröjd och förlåtelse, då blifva vi delaktiga af Din sällhets lif, då stråla vi af Din godhets återsken, då förgår vår egen ringhet inför Din storhets öfverväldigande oändlighet. Amen.

Böcker och Tidskrifter

insända till Red. af Teosofisk Tidskrift.

Andra sidan döden af C. W. Leadbeater, öfvers. af Pekka Ervast. Teos. Bokförl. Pris 6 kr.

Ordets Lys af Öfverste Ths. Knoff; Kristiania, Norli's Bokförlag. Pris 60 öre.

Febr. häft. af *Theosophy in Australasia; The New Zealand Theos. Magazine; Theosophy in India; Der Vâhan; Teosofisch Maandblad*:

Mars häft. af *heosophical Review; heosophist; The Lotus Journal; The Temple Artisan; Le Lotus bleu; The Vâhan; De Theosof. Beweging*.
